

שבת קודש פרשת קרח – א' דראש חודש תמוז תשפ"ד Shabbos Kodesh Parshas Korach - July 6, 2024

פלג המנחה עש"ק – 658 ו הדלקת נרות שבת – 18:4 וזמן קריאת שמע / מ"א – 18:4 וזמן קריאת שמע / הגר"א – 9:16 סוף זמו תפילה/הגר"א – 103ו שסיעת החמה שבת קודש – 163 ו מוצש"ק צאת הכוכבים – 219 וצאה"כ / לרבינו תם – 943 טאת הנה"צ רבי גמליאל חכתן רביעוביץ שליט"א, רי שער השבים ירושלים עיה"ק

מה אנוש כי תזכרנו'. ולפי הדברים האלו אני מבאר כללים גדולים ממעשה רבוז העולמים כדי שיהיו פתח למביז לאהוב את השם. כמו שאמרו הכמים בעניז אהבה. שמתוך כך אתה מכיר את מי שאמר והיה העולם'. עכ״ל הרמב״ם וממשיר הרמב״ם שכשמתבונן אדם בהכמת התכונה ועולם הגלגלים. הריהו בא להכרת הבורא ורואה

שהוא בסר הכל בריה קטנה ושפלה. ובזה יבוא לאהבת הבורא ולהבנת גדלותו. וכר מסיק שם הרמב״ם (ד–יב). וז״ל: ׳בזמז שאדם מתבונז בדברים האלו ומכיר כל הברואים ממלאר וגלגל ואדם כיוצא בו ויראה חכמתו של הקב״ה בכל היצורים וכל הברואים. מוסיוי אהבה למקום ותצמא נפשו ויכמה בשרו לאהוב המקום ברור הוא. ויירא ויפחד משפלותו ודלותו וקלותו כשיעריך עצמו לאחד מהגופות הקרושים הגרולים. וכ"ש לאחת מהצורות הטהורות הנפרדות מז הגולמים שלא נתחברו בגולם כלל. וימצא עצמו שהוא ככלי מלא בושה וכלימה ריק וחסר׳, עכ״ל. והוקשה לי מאוד בדברי הרמב"ם. שהרי רואים הרבה גויים שלומדים חכמות אלו – הכמת התכונה והגלגלים – ואעפי״כ אינם באים ע״י כר להכרת גדלות הבורא, אלא אדרבה, הם מגדולי הכופרים רח״ל.

שאלה זו שאלתי פעם את ה**גאוז הצריק רבי זונדל קרויזר זצ"ל**. וענה לי שבאמת הכל תלוי בכוונת הלומד ובמטרתו בלימודו. דכשבא לחפש את גדלות הבורא ע"י תכונה, וכמו שמפרשו הרמב"ם. וראי שהלימוד יוסיה לו אמונה, אבל אם בא רק להכיר ולידע את חכמת התכונה - לא יוסיף לו לימודו כלום באמונה. כי זו איננה מטרתו וודאי שלא יגיע לגלות דבר שאינו מעוניז בו.

כעין זה הוא בלימוד התורה, כשהוגים בה מתוך רצון להתקרב אל ה׳ וליראר אותו. אז אכז זוכים לכר. אבל אם הוגים בה לשם מטרות אחרות. א״א לזכות לכר. וכדי שיזכה האדם להכוונה הרצויה בלימוד התורה עליו להגות בלימוד המוסר.

ולא לזולתו. כי אם ברשות הבורא ית״, עכ״ל. וא״כ. כל מה שאחר רוצה לעשות לחבירו מטוב עד רעה. לא יהיה לו הכח אם לא נגזר השי״ת שיהיה ביכלתו. ווכל מה שבעל בחירה יכול לעשות. היינו רק להוציא גזירת השי״ת לפעול. שהוא יכול

לבחור להיות האופן שיגע הרעה לחבירו, ויהיה נענש ע״י בחירה זה.] ואם אחד מאמין את זה בלב שלם, שאין שום כח לאחד לפעול שום דבר אשר אינו בגזירת השי״ת. יהיה זה סיבה שלא יחזיק כלל וכלל במחלוקת. שהרי הוא יודע בברירות. שלא ירוויה כלום באותו מחלוקת. שהרי לא שייר כלל וכלל שאחד יעשה שום דבר אשר אינו בגזירת השי״ת. ואם אחד מאמין את זה בלב שלם. שלא ירוויח כלום. וגם לא יפסיד כלום. יודע שאיז סיבה כלל להיות במחלוקת. שכל מה שנגזר הקב״ה יבא לו באופן היתר גמור, ולא ע״י איסור זה - הלאו להחזיק במחלוקת. וכדאיתא בדברי המדרש (דברים רבה פ״ד, אות ה׳) וז״ל: ״אמר הקב״ה שמעו לי. שאיז אדם שומע לי ומפסיד". עכ"ל, ובודאי לא יפסיד כלום בזה שלא יחזיק במחלוקת, אלא אדרבא יהיה זה סיבה שיצליח, וקוב״ה ישפיע שפע רב עליך! וכדתנן במתני' (עקצין פרק ג', משנה י״ב): ״אמר רבי שמעון בן הלפתא לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום שנאמר (תהלים כט, יא): ה׳ עוז לעמו יתן ה׳ יברך את עמו בשלום״, ע״כ. הרי מפורש, שהשלום משפיע שפע ברכה!

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY Monetary, Interpersonal Laws and Din Torah (7)

Last week we talked about numerous obligations upon the seller to be honest and truthful. I would like to go now to obligations on the buyer in a Question/Answer format.

O: If someone needs an extra freezer for *Pesach* and he knows that a certain store will let him buy it for thirty days and then return it, can he buy it for *Pesach*, knowing that he will return it? A: It is prohibited because of geneivas daas and ona'as mamon. The only reason a seller allows such a thing is because he has in mind that the customer is really going to try it out, and possibly buy it. Had he known that there is no such intention, he would not want to let it leave his showroom. This is prohibited even from a gentile store because geneivas daas is assur even to/from a gentile as the **RMA** (1) and **Shach** (2) rule. Also such a *shtick* in a gentile store can cause a *Chillul Hashem*.

Q: If a store is running a "Buy one, get second one at half price" sale, can two people go together and one will buy it for both? A: The following was checked with a few store owners. Even

320

TY)

ති

קהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב לכם כי כל העדה כלם קדשים

רר המוסר יכולים להסביר ויכוחו של קרח עם משה שהיו נסובים לעניז דרכי

ובתוכם ה' ומדוע תתנשאו על קהל ה' (מו-ג) - להגות בספרי מוסר

זעבודה המוטלת על האדם בעולמו. כי דעתו של קרח היתה שמי שהוא תלמיד חכם

הינו 'בית מלא ספרים' אינו צריר להגות גם כז ב'מזוזה'. היינו ב'ספרי המוסר'. כי

מאור שבתורה מיישר העקמומיות שבלב. אולם לא כז היתה דעתו של משה, לדעתו

אי אפשר לו לאדם להיפטר מחובת 'מזוזה', היינו מלימוד המוסר. כי נכוז הדבר

שהמאור שבתורה מיישר ומזכר את דעתו של האדם. אבל זהו רק כשהוגה גם כז

לימוד המוסר. כי רק על ידי המוסר יידע האדם לפני מי הוא עובד. ולשם מי הוא

ומד. ומה צריך להיות כוונתו בשעת לימודו, ורק מתוך כך יהיה ביכולתו להגות

ואכז איז ספק שהצדק עם משה רבינו. וכפי שאמר לי פעם **הגאוז הצדיק רבי זונדל**

קרויזר זצ"ל. היה זה כשביקשתי ממנו לפרש לי את כוונת דרמב"ם (יסודי התורה ב-ב)

ומתחילה ההתקרבות אל השי״ת על ידי ההתבוננות בחכמת התכונה, ומתחילה

אצתיק את לשונו: 'והיאר היא הדרר לאהבתו ויראתו. בשעה שיתבונז האדם במעשיו

ברואיו הנפלאים הגדולים ויראה מהז חכמתו שאיז לה ערר ולא קזי. מיד הוא אוהב

משבה ומפאר. ומתאוה תאוה גדולה לידע השם הגדול. כמו שאמר דוד (תהלים מב. ג)

צמאה נפשי לאלהים לא-ל חי׳, וכשמחשב בדברים האלו עצמו מיד הוא נרתע

אחוריו ויפחר ויודע שהוא בריה קטנה שפלה אפלה צומדת בדעת קלה מעוטה לפני

נמים דעות. כמו שאמר דוד (תהלים ח. ד-ה) 'כי אראה שמיר מעשה אצבעותיר וכו'

יקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב.

ואון בן פלת בני ראובן ... (מו-א) - האופן להתרחק ממחלוקת

שאינה לשם שמים איז סופה להתקיים. איזו היא מחלוקת שהיא לשם שמים? זו

מחלוקת הלל ושמאי. ושאינה לש״ש זו מחלוקת קרה וכל צרתו״. צ״כ. הרי שמחלוקת

של קרח היה הדוגמא של המחלוקת שהיא שלא לשם שמים. ומי שמחזיק במחלות הרי

הוא עובר בלאו. כדכתיב (יז. ה) "ולא יהיה כקרח וכעדתו", ואמרו חז"ל (סנהדריז קי.

והנה כל מחלוקת שהיא שלא לשם שמים, התכלית באותו מחלוקת היא להשיג

איזה דבר, או כבוד, או ממון, או איזה הנאה שהיא וכדומה. ויש עצה לשמור עצמר מכל

מחלקות אשר היא אינו לשם שמים. דהנה מעיקרי האמונה הוא. שאנו מאמינים

באמונה שלימה שהבורא יתברר שמו הוא הבורא ומנהיג לכל הברואים. והוא לבדו

משה ועושה ויעשה לכל המעשים. ובכלל אמונה זו. אנו מאמינים שאיז שום אדם יכול

פעול שום דבר אשר אינו בגזירת השי״ת. וכמו שמפורש בדברי החובת הלבבות

(שער הבטחוז, פרק ג') וז"ל: "שאיז ביד אחד מהברואים להועיל את נפשו ולא להזיקה

א): "כל המחזיק במחלוקת עובר בלאו שנאמר ולא יהיה כקרח וכעדתו". ע"כ.

רוע משאחו״ל (אבות ה׳, יוֹ): ״כל מחלוקת שהיא לשם שמים סופה להתקיים.

ארנבוען לעודע נאת דיב אברום זנאל

בתורה מתור כוונה זכה המאירה לאדם דרכו האיר לטהר את לבבו ואת מידותיו.

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א, מאת האש דע מאת היינוס דיינוס מאת מאיבלגד היינוס

though the purpose of the promotion is to entice buyers to buy a second item for themselves, they want people to have the incentive to buy for another person too. They also know that they have no way of telling for whom he is buying it, so they agree that even if they "team up," the bargain will still apply. Of course this does not apply if the offer states clearly one per family. **O:** A person was checking out at a gentile owned store and the cashier was bagging and totalling the items, and forgot to charge him for one bag of items. Can the customer keep the extra bag? A: One may keep it because of the mistake of a gentile (3). Since the owner set up the cashier to work for him, he agrees to

whatever his employee does [This was also checked with a store manager]. If one will cause a Kiddush Hashem by pointing out the mistake, it is a *mitzvah* [but not an absolute obligation] to do so. **O:** If a vendor was late in sending merchandise, and sends some extras to make up and pacify for the delay, can the buyer take it? A: The buyer should not take possession of the extras, as it goes into Rabbinic interest - Ribbis (4). He should send the extras back

ביו הריחיים – תבליו מדף היומי – בבא בתרא ח:

רבא - "ב"ד בופין אותו" and collected from him 400 zuz for tzedakah [אכפיה) ר' נתן forced רבא - "ב"ד בופין אותו 🗰 איניוי was ar עשיר גדול . אדם חייב ליתן צדקה אפילו עני: The עשיר גדול paskens כופין אותו מו בי מיח, אין שויע and if one is not giving up to his full potential. די בי מיח אותו מו aives him איז until he aives up to his ability. אפפיה א asks, how was רבא permitted to coerce בית oive more tzedakah when we have a אין ב"ד מוזהרין עליו" - כלל this means ב"ד does not force one to do this *mitzvah* [געיו רש"י רולין קי] The answers that כלל so the above לא תקפא besides being a אויין also has 2 לאויין associated with it - א תקפא and איין so the above כלל isn't applied.

The אין א ד"ה אמתן מהרי"א חיות savs he has a הושיא עצומה. We know the שיטה that while a ספר מטבע הברכות ס' א' ד would be before him, he would be active הנאה to give him tzedakah because עוסק במצוה פטור מן המצוה would be before him, he would be הנאה renders him as a אומי ג אוי א ג אין א ג אין א ג איי רמצוה to him that he has not seen any one discuss this. גע"ג.

so when מכח המצוה discusses the same issue as the above מהרי"צ חיות and answers that these מכח המצוה discusses the same issue as the above מכח המצוה one is עוסק במצוה and he is אוי from the other *mitzvah*, אלחע לאו there is no אריד says this אויא says this eaver a contract that when one is busy with mitzvah 1, he is פטור from mitzvah 2, and even if he is מקיים it, he will not be איצא but will have to redo it later. But according to those that hold a ערסק במצוה is not אונס but only considered an אונס regarding the second mitzvah, it comes out that the second mitzvah is still there and לאויי, so are the inherent לאויי. Consequently, he should not be exempt from giving tzedakah due to the inherent ע"ש. לאויי, שי יש ילאויי, עיש ילאויי, איי שי אויי שי

מהרשיא בי האיש ווא די אי - 1 לקמו די י sava מהרשיא איש די המעלים עיניו מו הצדקה כאילו עובד ע"ז" - 1 לקמו די ז savs ר' יהושע בי קרחה" (מלוה ה' sava ה' sava ה' sava ה' היושע בי קרחה" - whoever gives tzedakah to an עני is as if you lent money to ה' and 'ה will pay you back, if one withholds from giving tzedakah it is as if he is saving he doesn't believe 'ה has the power to repay him. This is (קובא שיעורים נאין ר'אלחע, באילו עובד עי explains, just like one who is thinks it has the power אלהטיב thinks it has the power להטיב thinks it has the power להטיב thinks it has the power away to אנייבד ע"ז. money increases it will be טגזי and if his money decreases, it is אלחנן .רע לו explains that if an טגזי is om someone (ר"ל), his money will not save him. Furthermore, by diminishing one's assets by giving it to tzedakah, this will save a person from losing this amount of money through other circumstances. This also applies to one's physical wellbeing as well. אלחע says, if one is מטריח himself or suffers embarrassment while doing a דבר מצוה, the exertion or דגר auffers. will be counted towards the suffering and embarrassment he was אדבר מצוה to have for that vear

> רמ"א חו"מ שמחיב (2) ש"ך שם הוא היה אומר (3) שו"ע חו"מ שמחיב (4) יו"ד קסיד

The Alter of Marinover shlita (Ish Echod) would say:

- איש אחד למטה" - Klal Yisroel is counted as 12 shevatim, so if shevet Levi was counted as one of the 12 here, then sheve Yosef was only counted as one. We know that Yaakov didn't split up Yosef's sons when he blessed them. Moshe did in V'zos Habracha where Yosef was counted as one. Here, too, Hashem was telling Moshe, he's going to bless someone, whoever's stick will sprout. Thus, Yosef was counted as one *shevet* and Levi was counted as one, totalling 12 *shevatim*."

A Wise Man would say: "How hurtful it can be to deny one's true self and live a life of lies just to appease others."

מוקדש לעלוי נשמת לאה ע״ה Printed By: Quality Printing DON'T Miss The Point! -In Shuls בת ר' אברהם אזבאנד נ"י Graphic Copy & Printing . Build THAT Connection W/HIM Through MATCHING Actions! יארצייט ג׳ חמוז הבעל״ט 104,074 (845)352-8533 תהא נפשה צרורה בצרור החיים 855 400 5164 / Text 800 917 8309 / kvodshomavim org

aiready signs Sign tool

מעשה אבות סימו

תנו בהן אש ושימו עליהן קמרת לפני ה' מחר והיה האיש אשר יבחר ה' הוא הקדוש רב לכם בני לוי ... (מו-ז) Rashi states. "Eino hitaso, his eyes led him astray" indicating that it was Korach's eyes which allowed him to fail so miserably. Although he was a smart and capable person, he was unable to focus on his own lofty role in the *Mishkan* and instead, insisted on focusing on his cousin, Moshe Rabbeinu, and his unique role. Had Korach remained focused on his own position, he could have succeeded in fulfilling his calling. Instead, he was consumed and overcome with jealousy, believing that Moshe had usurped what should have been his. His constant "eyeing" of Moshe gnawed at his ego and destroyed him.

The Mussar movement created by **R' Yisroel Salanter** *zt''l* changed the way Jews treat each other and interact with the world. There is a tradition that the revolution was sparked by R' Yisroel's reaction to a terrible incident that occurred to a simple shoemaker in a small town. Yankel was illiterate and unable to learn *Torah* or *daven* much. One day, he received a letter on fancy stationary postmarked from the big city. With great difficulty he managed to read the letter informing him that his wealthy, childless uncle had passed away and left his fortune to Yankel the poor and illiterate shoemaker.

Yankel hurried to inform his wife about their newfound wealth. His wife rejoiced in the good news, but advised him to proceed with caution and ask to speak with some wealthy men in town and seek their advice on a business to invest in.

Wisely, Yankel listened to her suggestion and brought the money to a reputable local financier to invest for him. Within a short period of time, he was earning enough to be able to bid his shoe repair shop a final goodbye. He lived on his investment income and grew richer day by day. With nothing to do, he began to frequent the *bais medrash*, where he would pay young scholars to learn with him. First they taught him how to read, then to *daven*, and then to read *Chumash*. Eventually, he was learning Gemara. He felt good about himself as he steadily progressed and grew in Torah and avodas Hashem.

The years passed. His sons were enrolled in various yeshivos, where they were good students. His upward trajectory, which included advancing in learning and doing very well financially, earned him growing respect in the small town. One day, a shadchan proposed the Rov's daughter as a suitable match for Yankel's son. The two sides agreed, and the entire town rejoiced with the news of the match between this prominent individual and their revered *Rov*.

With one exception. Years ago, next to Yankel's shoe repair shop, was a blacksmith. The two had been friendly, sitting on their stoops when business was slow, whiling away the hours in conversation. The blacksmith was never able to accept the fact that his neighbor, the shoemaker, had risen to prominence, while he remained a simple laborer, working long hours and struggling for every penny. He would look on bitterly as Yankel would deliver a *shiur* or speak in learning with scholars.

Finally, it was the day of the wedding and the townspeople gathered to celebrate the momentous occasion. The *chupah* was a grand spectacle, as befitting the Rov's daughter. Yankel stood tall and proud, his face glowing with a surreal light. He silently thanked *Hashem* for his good fortune. The glass was broken, shouts of *mazel tov* filled the air, and the music began to play. Yankel prepared himself to joyously greet his guests. There was a crush of people around him, and at their head was his old friend, the blacksmith. "Yankel," he shouted above the music, loud enough for everyone to hear. He reached under his coat and held up a pair of torn shoes for all to see. "Hey, Yankel, how much would you charge me to fix these shoes here?"

People looked on in horror. Yankel stood there, deflated, the joy seeming to rush out of him. The bitter, vicious ploy had worked. The blacksmith had come at the most glorious moment of Yankel's life and reminded him that he was really nothing more than a lowly shoemaker. The blacksmith's cruel tactic was the talk of the evening. The next day, Yankel passed away of a broken heart. The story spread like wildfire and was retold in horror across Lithuania.

When R' Yisroel Salanter heard of the cruel and callous action of the blacksmith, he decided that a revolution, teaching the importance of tikkun hamiddos was necessary. He took the task upon himself and instituted the study of Mussar in depth.

והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו ... (ישעי' סו-כג)

month to new month, and from Shabbos to Shabbos ... everyone will come before Hashem ... "All the people. even gentiles who come from other nations, will arrive and bow down to Hakadosh Boruch Hu in the holy city of Yerushalayim. Chazal explain that this means that some people who live near the city of *Yerushalayim* will come every Shabbos to bow down while those who live far away will come every new month to bow down. But what is this idea of either paying homage on a weekly basis or monthly?

R' Hersh Domaluk shlit"a explains that Chazal tell us that the word "מדי" signifies a "full" continuation -

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY INTODIT תורת הצבי על In this week's *Haftorah*, the *Navi* tells us that "from new meaning a full year. **Rashi** even notes that the Navi says "all flesh shall come" - since flesh is soft and continuous. unlike stone which is hard and final. The Gemara (Rosh Hashana 17a) deduces from this posuk that those who do evil go down to Gehinnom with their bodies intact and remain there for twelve months, during which the evildoer's body is destroyed, and the soul is burned. The wind then spreads the ashes under the feet of the righteous.

> Thus, the ultimate goal of a person's spiritual journey is continuity. If a person devotes himself to being continuous in his spiritual pursuit - from Shabbos to Shabbos or

month to month – then *Hashem* will be happy to speed up the coming of *Moshiach*.

בקר וידע ה' את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו ... (מו-ה)

N.S.

÷

Ver,

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZI"L

As Korach gathered his group in protest against Moshe and Aharon, the Torah writes אדבר אל קרח. Moshe Rabbeinu Moshe Rabbeinu responded to them saying, "בקר" - "come (in the) morning," and Hashem will make known whom He has chosen. Why does the *posuk* choose the word "בקר", morning, and not "מסור", tomorrow, as it does a bit further in the narative?

There are a few geshmake pshatim to understand this question. One is based on a thought from the Avodas Hagershuni (R³) Gershon Ashkenazi zt''. He says that the morning was when the mann, the Heavenly food appeared daily. Where it landed would show the truth as to who was a *tzaddik* and who wasn't. The righteous person would have his "food" deposited at the entrance of his home, while a sinner would have to travel a distance to retrieve his portion. Thus, "בקר", in the morning, it would become clear as day who was right - Moshe or Korach. The *mann* would be the proof.

Rashi in another *pshat* says that Moshe said, "Now is a time of *shikrus*, drunkenness - cloudy and unclear. Let's wait till the morning." והוא היה מתכוון לדחותם שמא יחזרו. He wanted to stall until morning hoping in the interim they'd do teshuva. The message and *machshava* here is quite clear. When one is upset or angry, it's useless, even counterproductive to try and smooth things over right away. Instead, take a lesson from *Moshe Rabbeinu* and say, "Maybe let me think about it overnight...."

There was once a couple who established a rule that they would never go to sleep while upset with each other, and would settle any differences prior to going to sleep. One time, the wife was particularly upset at the husband and needed to vent. She looked at him and saw him sound asleep. She was further aggravated and decided to wait till the morning to voice her displeasure. Needless to say in the morning, after he prepared a lavish breakfast for her, her anger had pretty much subsided. He winked at her and said, "I went to sleep knowing that in the morning ... things would already be settled." בקר (ידע,

משל למה הדבר דומה ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב לכם ... (מז-ג)

משל: Being the Rabbi of a community comes with a lot of responsibility, and often, not very easy ones. Once, **R' Yosef** Dov Soloveitchik zt"l of Brest-Litovsk, better known by his magnum opus "Beis Halevi", was once sitting in a conference with the rich dignitaries of his community. After much discussion, and despite the importance those particular communal affairs, the conference was at a standstill as the dignitaries seemed to feel they knew better than their Rabbi. Suddenly, a woman came in with considerable perturbation, and pleaded to ask the Rabbi for his advice. She said it was of utmost importance. R' Yosef Dov acceded, and she asked about the interpretation of a dream. "I had an awful dream, Rabbi," she cried, "In my dream my only son was demented!"

actually crazy, then it is a sign that he will become rich. Go in peace, and may Hashem bless you."

After the woman left, one of the dignitaries asked the Rabbi curiously, "Honored Rabbi, how do you infer that her dream is of a good nature?"

"Easily enough," he replied. "Something about the participants of this conference suggested it...." conference ended - all in agreement with R' Yosef Dov! נמשל: Amongst the many lessons gleaned from the story of Korach and his followers, something profound is noted right at the beginning of the story. One of the first things the *Torah* mentions, is Korach's inability to humble himself to someone greater than himself. He and the rest of the group "ganged up" on Moshe and Aharon with concocted accusations. It was clear that this issue lies at the root of the disastrous tale that "That is a good dream," R' Yosef Ber replied. "If he was followed thereafter.

סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר להם ... (מו-כו)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM

Everything in life is orchestrated by *Hashem* and there is a great lesson to be learned from even the smallest or slightest action. If we are running late, or ahead of schedule - there is a reason for it. WE may not know the reason but Hashem certainly does! In fact, this is a very important idea that can be learned from this week's *parsha* regarding Korach.

In Pirkei Avos we are taught, "Al Tistakel b'kan kan, ela b'ma sheyesh bo." Don't look at the container, the outer wrapping, but rather what is inside! In English the expression goes: "Don't judge a book by its cover!" Sometimes on the outside, something or someone looks so beautiful and special. But that is not what counts. It is what is inside, the *pnimivus* that is important. If the *pnimiyus* of something is rotten, then it makes no difference how great it looks on the outside.

Now let's examine the man who is Korach. Korach looked very holy. He had a long white beard. He was a huge Talmid *Chacham* and his outer appearance was very impressive. He was strong, he was wealthy, and if you judged him by his externals, you would say, "Wow, Korach is a great man."

But Korach wound up being swallowed up by the earth, because inside Korach was rotten. His arrogance destroyed him and ALL of his followers. The good *middos* and humility of a person reflect their *pnimiyus*, and that is truly what counts.

The lesson we must learn from him is that we are all living in a very superficial world where people are more into looking good than being good. But the *parsha* of Korach comes to shake us up and tell us in no uncertain terms that what is truly important in the eves of *Hashem* is to be good and humble on the inside. A person has to make sure that his focus is on his pnimiyus and not on his chitzoniyus, because if the pnimiyus is salty, no matter how beautiful the babka looks on the outside, it is inedible and will wind up in the ground ... just like Korach!